

Марина Павленко

Павленко Марина —
українська поетеса,
письменниця, художниця,
науковець, педагог.

Освіта: Уманський державний педагогічний інститут імені Павла Тичини. Кандидат педагогічних наук, доцент.

Робота: Викладає сучасну українську літературу на кафедрі української літератури та народознавства Уманського державного педагогічного університету ім. П. Тичини.

Павленко Марина Степанівна народилася 30 березня 1973 року в селі Старичах Яворівського району Львівської області. У дворічному віці переїхала з батьками на Черкащину. Протягом 1991–1996 років здобула вищу педагогічну освіту в Уманському державному педагогічному інституті (нині – університеті) імені Павла Тичини.

З 1995 по 2000 роки працювала вчителькою початкових класів Уманської міської гімназії. З 2000 року – викладач кафедри української літератури й українознавства Уманського державного педуніверситету імені Павла Тичини.

Кандидат педагогічних наук, доцент, автор багатьох наукових публікацій, методичних рекомендацій

Поезія

«Бузкові зошити» (Київ: «Гранослов», 1997),

«Чар-папороть» (Львів: «Каменяр», 2002);

Проза

збірка оповідань «Як дожити до ста» (Київ: «Гранослов», 2004),
повість-казка «Домовичок із палітрою» (Київ: «Смолоскип», 2001),
цикл казок «Півтора бажання (Казки з Ялосоветиної скрині)»
(Київ: «Смолоскип», 2004),

повість для підлітків «Русалонька із 7-В або прокляття роду Кулаківських»

повість для підлітків «Русалонька із 7-В або прокляття роду Кулаківських»
(Вінниця: «Теза» повість для підлітків «Русалонька із 7-В або прокляття
роду Кулаківських» (Вінниця: «Теза», 2005 повість для підлітків
«Русалонька із 7-В або прокляття роду Кулаківських» (Вінниця: «Теза»,
2005, 2011);

повість для підлітків «Русалонька із 7-В та загублений у часі»

(Вінниця: «Теза» (Вінниця: «Теза», 2007);

повість для підлітків «Русалонька із 7-В проти Русалоньки з

Білокрилівського лісу» повість для підлітків «Русалонька із 7-В проти

Русалоньки з Білокрилівського лісу» (Вінниця: «Теза» повість для підлітків
«Русалонька із 7-В проти Русалоньки з Білокрилівського лісу» (Вінниця:
«Теза», 2008 повість для підлітків «Русалонька із 7-В проти Русалоньки з
Білокрилівського лісу» (Вінниця: «Теза», 2008, 2011);

Марина Павленко про Павла Тичину, Надію Суровцову, Василя
Симоненка, Василя Стуса, Ірину Жиленко / М. Павленко. — Київ : Грані-
Т Марина Павленко про Павла Тичину, Надію Суровцову, Василя
Симоненка, Василя Стуса, Ірину Жиленко / М. Павленко. — Київ : Грані-Т,
2009. — 120 с.: іл. — (Серія «Життя видатних дітей»).

повість для підлітків «Русалонька з 7-В в тенетах лабіринту»

(Вінниця: «Теза» (Вінниця: «Теза», 2011).

Одна з авторів всеукраїнських дитячих видань "Ангелятко" Одна з авторів
всеукраїнських дитячих видань "Ангелятко" та "Ангеляткова наука"

Марина Павленко про Павла Тичину, Надію Суровцову, Василя Симоненка, Василя Стуса, Ірину Жиленко

Читайте історію про Павла Тичину, поета-модерніста, державного та громадського діяча, академіка АН УРСР, чия складна доля є дуже характерною для першої половини ХХ століття; Надію Суровцову – письменницю, журналістку, перекладачку, громадського діяча, спадщина якої досі майже не видана; Василя Симоненка – поета, прозаїка, перекладача, журналіста, творчість якого глибоко пронизана народнопісними мотивами; Василя Стуса – поета, перекладача, публіциста, творчість якого викликає неабиякий інтерес у сучасних літературознавців; Ірину Жиленко – поета, прозаїка, перекладача, особливістю поетичного світобачення було воздавання слави повсякденному життю.

Книга для допитливих мрійників

Марина Павленко «Півтора бажання»

Ця книжечка про бабусю Ялосовету, яка збирала казочки. Ох, і назбирала вона їх за своє життя! Серед них і недбала і необережна, неймовірна і забудькувата, вередлива, ще й ошадлива.

Жили вони у неї в скрині, та якось Казка-Мандрівниця не повернулась... Про пригоди Казки та її сестер розповість дотепна і повчальна книжечка Марини Павленко.

Марина Павленко

Марина Павленко «Домовичок з палітрою»

Домовичок
з палітрою

Ця домашньо-пригодницька повість
для хлопчиків і дівчат, які вірять у дива.

Кожен дім має свого чарівного охоронця – домовичка. Він живе поряд з іншими мешканцями, хоч і рідко з'являється на очі людям. Але тільки найкмітливіші зможуть познайомитись із ним та потоваришувати.

Якщо ж ваше житло досі ніхто не оберігає, у вас є нагода це виправити, поселивши у себе книгу Марини Павленко.

Марина Павленко «Чи шкідливо ходити покрівлями гаражів?»

Такі звичайні-незвичайні діти, як Ромчик і Ганнуся Сойченки, є в кожній школі та майже в кожному класі.

Такі звичайні-незвичайні діти, як Ромчик і Ганнуся Сойченки, є в кожній школі та майже в кожному класі.

Так, їхні підручники й зошити в плямах, а руки чорні від шкаралущі молодих горіхів. Так, по дорозі до школи вони заглянуть під кожен камінчик, оглянуть кожен папірець і пообнімаються з кожним собакою чи котом, а дорогу додому скоротають по дахах гаражів. Так, їхній тато алкоголік, а мама працює одразу на кількох роботах, щоб сяк-так забезпечити сім'ю, і геть вибилася з сил... Але вони йдуть до своєї вершини. І ніщо – чуєте, ніщо! – не зупинить їх на цьому шляху.

Марина Павленко «Миколчині історії»

Невже й таке
трапляється в житті? Ви й
не уявляєте, як тісно
переплелися життя
хлопчика Миколки та пса
Найди.

Це історія, сповнена пригод – порятунок від смерті, життя на
Пустиріщі, «реальні» шкільні історії, перше кохання, поневіряння і...
лапа друга, хоча й волохата.

Знайомтесь – нова книга Марини Павленко, яка розповіла
життєву і водночас неймовірну історію справжньої дружби, яка
змінює світ на краще!

Марина Павленко «Домовичок повертається»

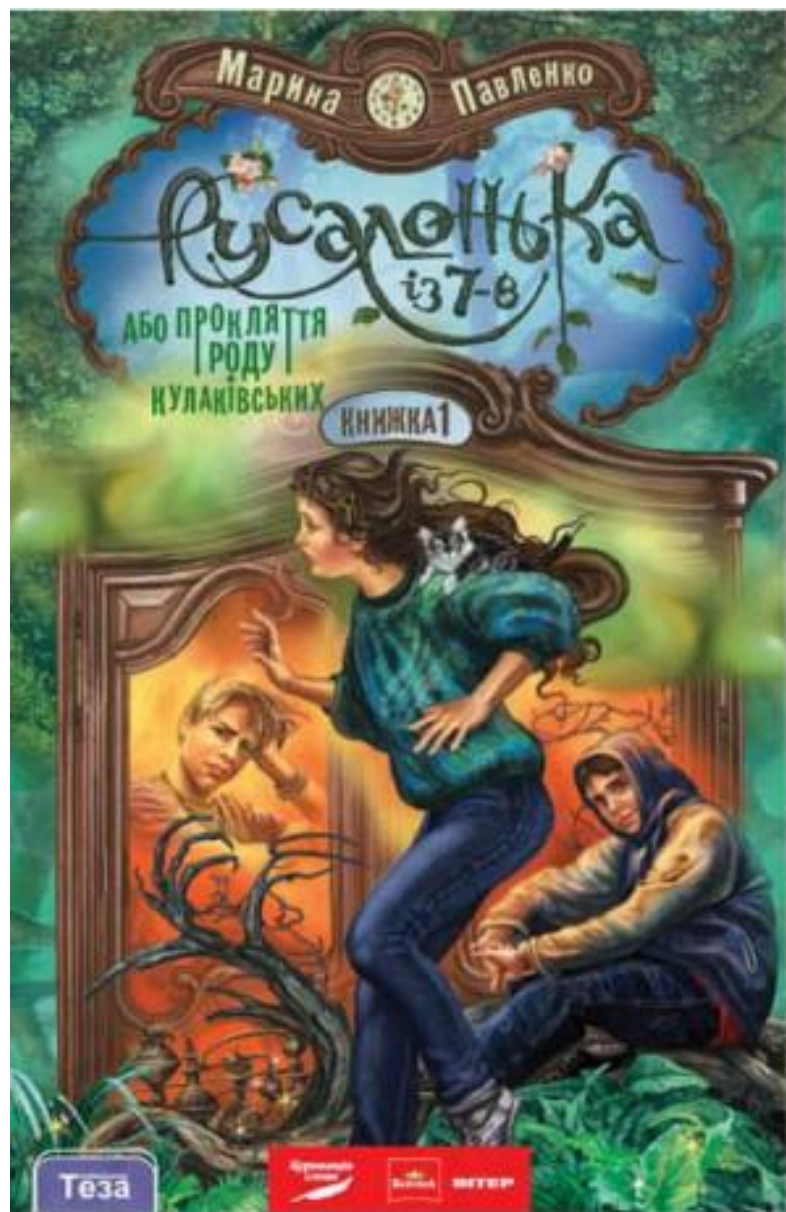
До Дарини повернувся друг із її дитинства – Домовичок. Але виявилося, що вона його не бачить і не чує, адже дівчинка виросла і стала зовсім дорослою.

Цікаво, а кумедний чоловічок подорослішав? Про це ми можемо дізнатися від Дарининих донечок Олечки і Оксанки, для яких він став веселим нянем. Разом з ним можна подорожувати до закартиння, знайомитися з чарівними істотами та пізнавати нові світи.

Пригодницька повість для сімейного читання.

Перша частина — **«Русалонька із 7-В або Прокляття роду Кулаківських»** — народилась із драматичної історії одного родоводу, переказаною мені, як запевняла сама оповідачка, останньою спадкоємицею цього роду — Євгенією Іванівною Дুলською. Щоправда, історію ту нині впізнати важко: в моїй уяві вона обросла купою нових подробиць, детективних ходів і абсолютно новою «мораллю». Та ще й переплелась — не тільки з такою ж, як у Кулаківських, проґавленою рідними дітьми долею України, — а й із цілком сучасною і цілком видуманою мною «підлітковою» сюжетною лінією. Лише характери здебільшого взяті з життя: Софійка, наприклад, багато в чому уособлює мою старшу доньку Олю, Ростик — молодшу, тоді теж, як і він, тримісячну, донечку Оксаночку і т.ін.

(Автор)

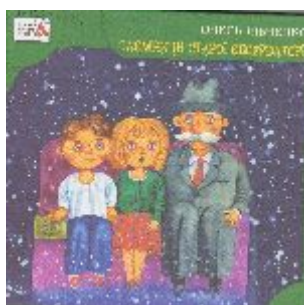
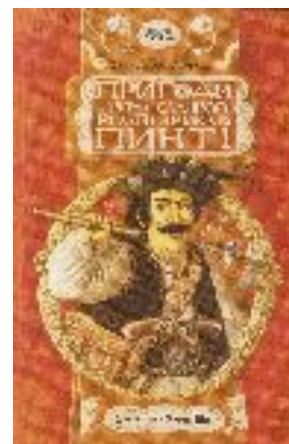
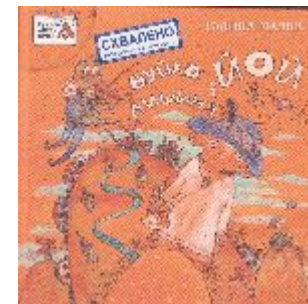
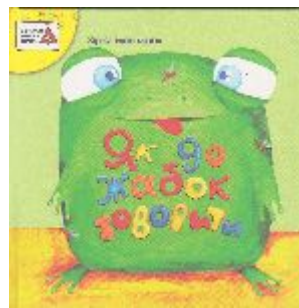
«Русалонька із 7-В проти Русалоньки з Білокрилівського лісу»

Цього разу в перипетії-колізії Софійчиного кохання й шаленого суперництва (до 7-В класу приходить дуже ідеальна і тим вельми підозріла новенька дівчинка) вплітається історія тутешньої (розкопки ведуться неподалік Умані в Леґедзиному) трипільської і притаманної тільки Уманщині білогрудівської культур.

Четверта частина (готується до друку) проникає у все глибші таємниці не лише Софійчиної душі (знов закоханої, і, здається, знову — навіки), але й — у лабіринти сімейних родоводів. Пристрасті нагнітаються, відкриття та сюрпризи (часто несподівані навіть для мене) просто-таки сиплються на її гарненьку «пошуківську» голівку.

Почуто від автора:

«Література для мене – це життя. Писати почала, відколи себе пам'ятаю. Мабуть, разом із малюванням, яке теж дуже любила. У власній творчості прагну поєднати багато складників, досягнути максимальної динамічності та ємкості сюжету, легкості й образності мови, правдивості, життєвості відображення, свіжості образів тощо. Хто зна, можливо, колись це і вдасться? Чим є для мене дитяча література? «Не відокремлюю дитячої літератури від «дорослої». Дитиною зображала з ляльками велику маму, зараз – по-дитячому прагну якогось вигаданого загадкового і захищеного світу – де та лінія, котра визначає межу між дитинством і дорослістю в кожній людині? В моїй першій книжці поезій дуже багато «дитячого», але ніхто не називав «Бузкових зошитів» літературою для дітей. І навпаки, в «Домовичкові з палітрою» та казках «Півтора бажання» не лише немає «дитячого сюсюкання», а й дуже багато прагматизму, іронії та інших симптомів дорослого буття (не кажу вже про кохання без якого дитяча казка – не казка!). Та й зараз у моїй голові мирно вкладаються-уживаються цілком різношерстні сюжети дитячих і дорослих творів. Інша річ, що частіше – прозових, поезія справді неохоче прощає мені зраду. Хоча, якщо не те пішло, між власною поезією і прозою істотної різниці теж не вбачаю».

Читайте сучасну
дитячу прозу!

- Новинки літератури для дітей сучасних українських письменників

